AR
403

ஏ.7304.

இராஜராஜன்

ஆசிரியர்

முனைவர் இரா. நாகசாமி

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை,
சென்னை - 600 008
2010 - திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2041

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில்
ஆயிரம் ஆண்டு நிறைவு விழா - சிறப்பு வெளியீடு

இராஜராஜன்

ஆசிரியர்
முனைவர் இரா. நாகசாமி

பொதுப்பதிப்பாசிரியர்
முனைவர் தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர், இஆப,
முதன்மைச் செயலாளர் (ம) ஆணையர்

வெளியீடு
தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை
சென்னை-600008.
2010 - திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2041

மறுப்பதிப்பு - 2010 / திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2041
தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை
வெளியீட்டு எண். 94

@ தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை

இராஜராஜன்

ஆசிரியர்
முனைவர் இரா. நாகசாமி

பொதுப்பதிப்பாசிரியர்
முனைவர் தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர், இஆப,

விலை ரூ. 9.00

அச்சிட்டோர்
இராயப்பேட்டை எழுதுபொருட்கள் மற்றும் அச்சு சார் உபபொருட்கள்
உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கம்
26, கோயா அருணகிரி தெரு,
இராயப்பேட்டை,
சென்னை-600 014

இரண்டாம் பதிப்புரை

தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் அளப்பரிய சாதனைகளைப் படைத்தவன் மாமன்னன் இராஜராஜன். இவனுடைய புகழை இன்றளவும் எடுத்தியம்பும் வண்ணம் திகழ்ந்துக் கொண்டிருப்பது தஞ்சாவூர் பிரகதீஸ்வரர் ஆலயம் ஆகும். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்திய பொறியியல் வளர்ச்சியும் வசதியும் இல்லாத காலத்தில் கட்டப்பட்ட இக்கோயில் காலத்தை வென்று இன்றளவும் உலகப் புகழ்பெற்று நிற்கின்றது. தமிழ்ப் பொறியியல் சிறப்புக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருப்பது நாமெல்லாம் பெருமை கொள்ளக் கூடிய ஒன்றாகும்.

இப்பெருங்கோயிலைக் கட்டிய ‘மாமன்னன் இராஜராஜனின்‘ சிறப்புகளை எல்லோரும் அறியும் வண்ணம் இத்துறையின் மேனாள் இயக்குநர் முனைவர் இரா. நாகசாமி அவர்களால் எழுதப்பட்ட 'இராஜராஜன்' என்னும் இந்நூலில் இராஜராஜனின் பல்வேறு சிறப்புகளை எடுத்தியம்பியுள்ளார். குறிப்பாக இராஜராஜனின் சிறப்புப் பெயர்கள், வெற்றிகள் மற்றும் தன்னுடைய வீரர்கள், பணியாட்கள் ஆகியோருக்கு அவன் காட்டிய அன்பு என்று இன்னும் பல கூறலாம்.

எளிய நடையில் உள்ள இந்நூலினை அனைவரும் படித்து பயன்பெற மறுப்பதிப்பாக வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்வு கொள்கிறேன். இந்நூலிற்கான பதிப்புப்பணியினை மேற்கொண்ட இத்துறை கல்வெட்டாய்வாளர்கள் திரு. கி. சு. சம்பத், மற்றும் திரு. இரா. சிவானந்தம் அவர்களுக்கும் இந்நூலினை நல்ல முறையில் டிடிபி செய்து அட்டைப் படம் வடிவமைத்த அச்சுக்கோர்ப்பாளர் திருமதி தே. சத்தியவதி, திருமதி கு. கோகிலா மற்றும் அச்சுப்பிழைத்திருத்திய திருமதி கோ. செம்மலர் ஆகியோருக்கும் எனது பாராட்டுகள். நூல் வெளியிட நிதியுதவி நல்கிய தமிழ்நாடு அரசுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொல்லியலாளர்கள், வரலாற்று ஆர்வலர்கள், அறிஞர்கள், கல்லூரி மற்றும் பள்ளி மாணவர்கள் என அனைத்துத் தரப்பினரும் இந்நூலினை படித்து பயன்பெறவேண்டும் என அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை-8
18-06-2010

தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர்
முதன்மைச் செயலாளர் (ம) ஆணையர்

அட்டைப்படம் :

முன் பக்கம் : தேவியர்களுடன் இராஜராஜன் - ஓவியம்

பின் பக்கம் : தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் விமானம்

இராஜராஜன்

தோற்றம்

அழகிலும் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் சிறந்து விளங்கிய மதுரை கொண்ட இராஜகேசரி என்று பட்டம் பூண்ட சுந்தர சோழருக்கும், வானவன் மாதேவிக்கும் பிறந்த இரண்டாம் திருக்குமரனே அருண்மொழி. வானவன்மாதேவியாரைப் பற்றித் திருக்கோவலூரில் உள்ள கல்வெட்டு,

செந்திரு மடந்தைமன் சீராஜராஜன்
இந்திர சமானன் இராஜ சர்வஞ்ஞனெனும்
புலியைப் பயந்த பொன்மான்

எனக் கூறுகிறது.

வானவன் மாதேவியார் மலையமான் அரசர்களுடைய குடியில் பிறந்தவர். தந்தை வழியில் தமிழகத்தை ஆண்ட மூவேந்தர்களில் ஒருவரான செம்பியர் குடியையும், தாய்வழியில் சங்க காலத்திலிருந்தே சிறந்த திருமுடிக்காரி போன்ற பெருந்தகைகள் பிறந்த மலையமான் குடியையும் சேர்ந்தவன் அருண்மொழி. இவன் எந்த ஆண்டு பிறந்தான் என்று நிச்சயமாகக் கூறமுடியாது. ஆனால் ஐப்பசித் திங்கள் சதய நாளில் தோன்றினான் என்பது தெளிவு. சேர நாட்டை இவன் வெற்றி கொண்டபோது அங்கு சதய நாளில் திருவிழாக் கொண்டாட வைத்தான் என்பதை கலிங்கத்துப்பரணி,

சதையநாள் விழா உதியர் மண்டலம்
தன்னில் வைத்தவன்

என்று கூறுகிறது.

சுந்தர சோழற்கு அருண்மொழி தோன்றினான். அழகாகிய திருமகளை நீண்ட தன் இருகரங்களால் தாங்கினான். அக்கரங்களில் சங்கமும் சக்கரமும் ரேகை உருவில் திகழ்ந்தன. இது 'திருமாலின் மறு தோற்றம்' என்று திருவாலங்காட்டுச் செப்பேட்டிலுள்ள ஒரு செய்யுள் குறிக்கிறது. திருமாலோடு மன்னர்களை ஒப்பிடுவது வழிவழி வந்த வழக்கம்.

அவன் தோன்றியதும் இரண்டு பக்கங்களிலும் பெரிய தூய்மையான ஒளி, பெரும் மண்டலமாகத் தோன்றியது. அந்த ஒப்பற்ற நிலவைக் கண்டவுடன் மக்களுடைய கண்களெல்லாம் மலர்ந்தன. இது ஓர் அபூர்வமான சந்திரன் என மக்கள் நினைத்தனர் என்று அடுத்த செய்யுள் கூறுகிறது. சந்திரனுக்கு இருண்ட பக்கம் என்றும், ஒளி வீசும் பக்கம் என்றும் இரு பக்கங்கள் உண்டு. ஒன்று ஒளி மயமானது மற்றது இருள் மயமானது. ஆனால் அருண்மொழியாகிய நிலவு இரு பக்கங்களிலும் (தாய்வழி, தந்தைவழி) சிறந்த ஒளிமயமானது. ஆதலின் விண்ணிலே தோன்றும் நிலவைக் காட்டிலும் மிகவும் சிறந்தது. இதற்கு முன் இது போன்ற ஒரு தோற்றம் ஏற்படவில்லை என்று அச்செய்யுள் நயம்பட உரைக்கிறது. மன்னனுடைய புகழை வெண்ணிலவுக்கு உவமித்துப் பாடுவது பண்டைய இலக்கிய மரபு.

அருண்மொழிவர்மன் பிறந்த பொழுதே மிகவும் அழகாக இருந்தான். பேரரசனுக்குரிய இலக்கணங்களெல்லாம் அவனிடத்தில் விளங்கின. அவன் பிறப்பால் சோழ நாடே பெருமகிழ்ச்சியடைந்தது என்று இச்செய்யுட்களிலிருந்து நாம் அறிகிறோம்.

குழவிப்பருவம் ;

அருண்மொழி சிறுகை நீட்டி, அம்புலி அழைத்து, சிற்றில் அழித்து சிறு தேர் உருட்டி வளர்ந்து, பரியும், கரியும் ஊர்ந்து, பலகல்வியும் கலையும் கற்று சிறந்த வீரனாக மலர்ந்ததைப் புலவர்கள் பாடியிருக்கத்தான் வேண்டும். குலோத்துங்க சோழனின் குழவிப் பருவத்தை ஜயங்கொண்டார் கலிங்கத்துப் பரணியில் பருவத்தை ஜயங்கொண்டார் கலிங்கத்துப் பரணியில் பாடவில்லையா? அருண்மொழியைப் பாடிய பாடல்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றுதான் கொள்ளவேண்டும். ஒருக்கால் 'இராஜராஜேச்வர நாடகம் என்று ஒரு நூல் இருந்து மறைந்ததல்லவா? அதிலே இவனுடைய தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பாடப் பெற்றிருக்கலாம் அது மறையவே. இதுவும் மறைந்ததோ? அறியோம். ஆயினும் சோழ நாடே பெருமகிழ்ச்சியுற்றது எனில் அருண்மொழியின் பிறப்பால் தாயும் தந்தையுமான சுந்தரசோழரும் வானவன் மாதேவியாரும் எவ்வளவு இன்பத்தைப் பெற்றிருக்கவேண்டும்!

அருண்மொழி குழந்தையாக இருக்கும்பொழுதே சுந்தர சோழன் இறந்தவுடன் வானவன்மாதேவியாரும் உடன்கட்டை ஏறினார்.

சுந்தரசோழனுடைய மறைவையும், வானவன் மாதேவியாரின் மறைவையும் திருவாலங்காட்டுச்செப்பேடு அழகாக எடுத்துக் கூறுகிறது. 'அரக்கர்களால் தேவர்களுக்கு ஏற்பட்ட துயரைத் துடைக்க சுந்தரசோழன் விண்ணுலகெய்தினான்' என்று ஒரு செய்யுள் குறிக்கிறது. 'எனது கணவர் சுந்தரர் அழகு மிக்கவர். ஆதலின் தேவப் பெண்களெல்லாம் அவரை விரும்புவர். அதற்கு நான் உடன்படேன்' என்று கூறி வானவன் மாதேவியார் தன் உற்றார் உறவினரையும் மக்களையும் விட்டுப் பிரிந்து கணவரோடு விண்ணுலகடைந்தார் என்றும், 'வீரராகிய தன் கணவன் மரிக்க அப்ஸரப் பெண்களெல்லாம் அவரை அங்கே அணைந்து விடுவார்களோ என்று பயந்து அவர் அருகிலேயே எப்பொழுதும் உடன் இருக்கச் சென்றாள்' என்றும் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேட்டுச் செய்யுட்கள் குறிக்கின்றன.

அருண்மொழியின் தோற்றத்தில் மகிழ்வடைந்த இன்னும் இருவர்களை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். கண்டாதித்த தேவரின் பிராட்டியார் மாதேவடிகளான செம்பியன் மாதேவியார் அருண்மொழிவர்மனிடத்தில் பேரன்பு உடையவர். அருண்மொழி குழந்தையாக இருந்தபோது அவனைத்தாலாட்டிச் சீராட்டி அருள் வழியாம் சிவ நெறியை அம்மூதாட்டியார்தாம் புகட்டியிருக்கவேண்டும். இராஜராஜனுக்கு சைவ நெறியிலே இருந்த ஈடுபாட்டுக்கு இவ்வம்மையாரே காரணம். செம்பியன் மாதேவியாரைப் போன்று அருண்மொழியிடத்தில் அன்போடு திகழ்ந்தவர் அவனுடைய தமக்கை குந்தவைப் பிராட்டியார். அருண்மொழியை ஒரு பேரரசனாக வளர்த்த பெருமை இவ்வம்மையார்க்கு உண்டு. தாயும் தந்தையும் இறந்த பின்னர் அன்போடு வளர்த்த குந்தவையின் மீது அருண்மொழிக்கு மிகப்பெரும் மதிப்பு இருந்தது.

முடிகொடுத்தாள்

சுந்தரசோழனின் மறைவுக்குப் பிறகு ஆதித்த கரிகாலன் ஆண்டதாகத் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடு, பெரியலெயிடன் செப்பேடு

முதலிய சாசனங்கள் குறிக்கின்றன. ஆனால் கரிகாலன் சுந்தரசோழனுடைய காலத்திலேயே கொலையுண்டிருக்க வேண்டுமென்று சிலர் கருதுகின்றனர். இந்நிகழ்ச்சி சுந்தரசோழனுடைட கடைசிக் காலத்தில் நிகழ்ந்திருக்கலாம். ஆதித்த சோழன் இறந்தவுடன், மக்கள் அனைவரும் சோழப் பேரரசை ஏற்று ஆளும்படி அருண்மொழியை வேண்டினர். அது சமயம் மதுராந்தக உத்தமசோழருக்கு, தானே ஆளவேண்டுமென்ற ஆவல் இருந்தது. அரசியல் கலையிலே நல்ல தேர்ச்சி பெற்றிருந்த அருண்மொழி தன் சிறிய தந்தையின் ஆவலை நன்குணர்ந்து சோழநாட்டை அவரே ஆளட்டும் என வற்புறுத்தினான். அவருள்ளவரை சோழர் முடியை மனத்தாலும் நான் நினையேன் என்றும் கூறினான் என, திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடு குறிக்கிறது.

இச்செய்யுளிலிருந்து இரண்டு செய்திகள் நன்கு விளங்குகின்றன. முதலாவது, உத்தமசோழருக்கு தான் ஆளவேண்டுமென்ற ஆவல் இருந்தது என்பது. இரண்டாவது, அருண்மொழி அரசியல் அறிவில் முதிர்ந்திருந்தான் என்பதும், நாட்டின் நன்மைக்காக சோழர் குடிப்பெருமையை காக்கவும் ஒரு மாபெரும் பேரரசின் முடிவையும் விட்டுக்கொடுக்கும் தியாகச் செம்மலாக விளங்கினான் என்பது தன்னலங்கருதாத் தகைமையாளன் இவன்.

முடிசூடினான்

மதுராந்தக உத்தமசோழன் சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தான். அவன் அருண்மொழியை இளவரசனாக முடிசூட்டி மகிழ்ந்தான். அப்பதினைந்து ஆண்டுகளில் தன்னுடைய கல்வியறிவையும், கலையார்வத்தையும், அரசியல் ஆற்றலையும் நன்கு பெருக்கிக் கொண்டு ஓர் ஒப்பற்ற பண்பாளனாக மலரும் வாய்ப்பு அருண்மொழிக்கு ஏற்பட்டது. மதுராந்தக சோழன் கி.பி. 985-ல் இறந்தவுடன், அருண்மொழிவர்மன் சோழ அரியணை ஏறினான். அந்நாளை மாபெரும் விழாவாக மக்கள் கொண்டாடியிருக்க வேண்டும். அருண்மொழியின் முடிசூட்டு விழாவின்போது நாடெல்லாம், நகரெல்லாம், ஊரெல்லாம் ஒரே களிப்பில் மூழ்கி விழாக்கோலம் பூண்டிருக்க வேண்டும். ஆடலும், பாடலும், ஆலய வழிபாடுகளும் நிறைந்து எங்கும் களிப்பு மிகுந்து விளங்கியிருக்க வேண்டும்.

'இவன் முடியில் ஆட்டப் பெற்ற விழுநீர் கலியின் மாசுகளைத் துடைத்தது. தன் மகளாகிய திருமகள் இவன் மார்பில் வீற்றிருத்தலைக் காண, தானே வந்த பாற்கடல் போல் இவனுடைய வெண்கொற்றக் குடை திகழ்ந்தது' என்று திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடு குறிக்கிறது. அருண்மொழிவர்மன் தன் முடிசூட்டு விழாவின்போது, இராஜராஜன் என்ற பெயரை ஏற்றிருக்கவேண்டும். இவன் முடிசூடியவுடன் திருமகள் போலப் பெருநிலச் செல்வியையும் இவனுக்கே உரிமை பூண்டான். இராஜராஜன் பல பெயர்களால் குறிக்கப்படுகிறான். இவனுக்கு கோஇராஜகேசரி என்றும். கோஇராஜராஜகேசரி என்றும் பட்டங்கள் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன.

இராஜராஜனுக்குப் பல மனைவியர் இருந்தனர். இவர்களில் ஒலோகமாதேவி இராஜராஜனின் பட்டத்தரசியாகத் திகழ்ந்தார். இவ்வம்மையாருக்கு தந்திசக்திவிடங்கி என்ற இயற்பெயரும் இருந்தது. இராஜராஜனுக்கு மகன் ஒருவனே இருந்ததாகத் தெரிகிறது. அவனே வானவன்மாதேவியார் இடத்துப் பிறந்த மதுராந்தகன் என்ற முதல் இராஜேந்திர சோழனாவன். இரண்டு பெண்கள் இருந்தனர். ஒருத்தி பெயர் மாதேவடிகள். இளையவள் பெயர் குந்தவை. இராஜராஜன் தன் சிற்றப்பனின் நினைவாகத் தன் மகனுக்கு மதுராந்தகன் எனப்பெயர் சூட்டினான் என்றும், தமக்கை குந்தவை தேவியார் மாட்டுக் கொண்ட பெருமதிப்புக் காரணமாகத் தன் இளைய மகளுக்கு குந்தவை என்றும் பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தான். இராஜராஜனுடைய மனைவியரில் பஞ்சவன்மாதேவி பழுவேட்டரையர் குடியில் வந்தவள். இராஜராஜனுடைய தமக்கையார் குந்தவை, வல்லவரையர் வந்தியத்தேவர் என்பவரை மணந்தார்.

"பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டுத் தஞ்சாவூர் கூற்றத்து தஞ்சாவூர் நாம் எடுப்பித்தத் திருக்கற்றளி ஸ்ரீஇராஜ இராஜேச்வர முடையார்" என்று இம்மன்னன் மிகச் சிறப்பாகத் தான் எடுப்பித்த திருக்கற்றளியைப் பற்றிக் கூறுகிறான். இக்கோயிற் பெரியஉடையாரை ராஜராஜேச்வரமுடைய பரமஸ்வாமி என்றும் குறிப்பிடுகிறான்.

தஞ்சைக்கோயில் மிகச் சிறந்த அம்சங்களைக் கொண்டதொரு கோயிலாகும். 200 அடி உயரத்திற்கு கல்லினாலேயே ஆன விமானம் வானளாவப் பரந்துநிற்கிறது. கர்ப்பக்கிருஹத்தில் சிவலிங்கம் இராஜராஜனின் பெருமிதத்தைக்காட்டும் வகையில் மிகவும் பெரியதாக உள்ளது. இராஜராஜனுக்குப் பெரிய பெருமாள் என்ற பெயர் உண்டு. எனவே தான் இப்பெருமானுக்கு பெருவுடையார் என்றும் பிருஹதீச்வரர் என்றும் பெயர் மருவி வழங்கலாயிற்றுபோலும். கர்ப்பக்கிருஹத்தைச் சுற்றிலும் உள்ள திருவுண்ணாழிகையில் தான் அக்காலத்திய வண்ண ஓவியங்கள் உள்ளன. சோழர் காலத்திய ஓவியத்தின் மேல் கி.பி. 1500-க்கு மேல் நாயக்கர் காலத்திலும் ஓவியங்கள் பூசப்பட்டன. பல இடங்களில் நாயக்கர் காலத்து ஓவியங்களை நீக்கி அதன் அடியில் உள்ள சோழர் கால ஓவியங்களைக் காண தற்போது வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. முதல் மாடத்தில் கர்ப்பக்கிருஹத்தைச் சுற்றி ஆடவல்ல பெருமானின் தாண்டவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கர்ப்பக்கிருஹத்தைச் சுற்றி மற்றொரு பிரகாரமுள்ளது. கர்ப்பக்கிருஹத்தின் முன்பு அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம் முதலிய மண்டபங்கள் அமைந்துள்ளன. இராஜராஜன், திரு அணுக்கன், கேரளாந்தகன் என்ற பெயருடைய மூன்று வாயில்கள் இங்குள்ளன. இவ்வாயில்களின் இருமருங்கிலும் சுமார் 19 அடி உயரமுள்ள ஒரே கல்லால் ஆன துவாரபாலகர்கள் உள்ளனர். கர்ப்பக்கிருஹத்தின் முன்பும், மண்டபங்களுக்கு இருமருங்கிலும் செல்ல படிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கோயிலுக்குள் செல்ல நேராக அமைக்கப்பட்டுள்ள படிகள் பிற்காலத்தியதாகும். இதற்கு முன்பு மிகப் பெரிய அளவில் நந்தி அமைந்துள்ளது. ஸ்ரீவிமானத்தின் அடியிலே ராஜராஜனின் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. இதைச் சுற்றியுள்ள திருச்சுற்று மாளிகையும் மிகவும் சிறந்த முறையிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. "உடையார் ஸ்ரீராஜராஜதேவர் திருவாய்மொழிந்தருள இத்திருச்சுற்று மாளிகை எடுப்பித்தான் சேனாதிபதி சோழ மண்டலத்து உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டு வெண்நாட்டு அமணக்குடியான கேரளாந்தகச் சதுர்வேதிமங்கலத்து ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இராமனான மும்முடிச்சோழ பிரும்மமாராயன்" என்று அதில் உள்ளது. இத்திருச்சுற்று மாளிகையில் அக்னிதேவன், யமன் போன்ற திசைக் காவலர்களுக்கு சிறு கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திருச்சுற்று மாளிகையையொட்டி இருக்கும் கோபுரம் இராஜராஜன் திருவாயில் என்று பெயர் கொண்டது. அதற்கு

முன்புள்ள பெரிய கோபுரமும் இராஜராஜன் காலத்தில் கட்டப்பட்டது தான். ஸ்ரீவிமானத்தையும், கோபுரத்தையும் எழில்மிகும் சிற்பங்கள் அலங்கரிக்கின்றன.

அம்மன் கோயில் 13-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதற்குச் சான்றாக ஓர் கல்வெட்டில் "திரிபுவன சக்கரவர்த்தி கோனேரின்மை கொண்டான் தஞ்சாவூர் உடையார் ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரமுடையார் தானத்தார்க்கு இக்கோயிலில் எழுந்தருளுவித்த உலக முழுதுடைய நாச்சியார் தஞ்சாவூர் பெரிய உடையநாயனார் கோயிலில்" என்று கூறுவதிலிருந்து இதை அறிகிறோம். அதற்கு முன்னர் உள்ள மண்டபம் கி.பி 16-ஆம் நூற்றாண்டில் மல்லப்ப நாயக்கர் காலத்தில் புலியூர் மக்களால் தர்மமாகக் கட்டப்பட்டது. விமானத்திற்குப் பின்புறம் உள்ள பிள்ளையார் கோயில் இராஜராஜன் காலத்தில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். கல்வெட்டுக்களில் இது பரிவாராலயத்துப் பிள்ளையார் என்று குறிக்கப்படுகிறது. சுமார் 200 வருடங்களுக்கு முன்னர் தஞ்சையை ஆண்ட சரபோஜி மன்னனால் இது முற்றிலும் புதுப்பிக்கப்பட்டது. வடபகுதியில் உள்ள சுப்பிரமணியர் கோயில் நாயக்கர் மன்னர்களால் கட்டப்பட்ட ஓர் சிறந்த கோயிலாகும். பிற்காலக் கோயிற் கலைக்கு இது ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. சண்டிகேஸ்வரர் கோயில் இராஜராஜனால் கட்டப்பட்டதுதான்.

இக்கோயிலுக்கு, வழிபாட்டுக்கும், வேண்டிய நிவந்தங் களுக்கும் இராஜராஜனும், அவனது தமக்கையான குந்தவை பிராட்டியும், அவனது தேவிமாரும், மற்ற பெருங்குடி மக்களும் ஏராளமான பரிசுகள் வைத்து மகிழ்ந்தனர்.

ஸ்ரீவிமானத்தின் மேல் வைப்பதற்காக ஓர் செப்புக்குடத்தை இராஜராஜன் கொடுத்தான். இதன் மேல் தங்கத்தகடு போர்த்தப்பட்டது. திருச்சுற்று மாளிகையில் உள்ள திக்பாலரது கோயில்களின் மேல் வைப்பதற்கும் செப்புக்குடங்கள் அளிக்கப்பட்டன. பொய்கைநாடு கிழவன் ஆதித்தன் சூர்யனான தென்னவன் மூவேந்தவேளான் என்பான் இக்கோயில் காரியங்களை கவனித்து வந்தான். செல்வ வளமும் பந்து வளமும் [உறவினர்கள்] உடையவர்களே இக்கோயில் காரியங்களைக் கவனித்தனர்.

வழிபாட்டுக்காக பல நிலங்கள் அளிக்கப்பட்டன. இராஜராஜேச்வரமுடையாரும், தக்ஷிணமேருவிடங்கரும் ஆடியருளும் திருமஞ்சன நீரிலும், தண்ணீர் மீதிலும் இடுவதற்கு பெருஞ்சண்பக மொட்டுக்கும், இலாமச்சம் ஏலவரிசி இவைகளுக்கும் நிவந்தங்கள் வைக்கப்பட்டன. தூபத்தோடு காட்டும் தீபத்துக்கும், கற்பூரத்திரியிட்டு எரியவைப்பதற்கும் பரிசுகள் இராஜராஜனால் அளிக்கப்பட்டன. திருவிளக்கினுக்கு நெய் அளிக்க இடையரிடம் ஆடு, பசு, எருமை, ஆட்டுக்குட்டி, கன்று முதலியன நூற்றுக் கணக்கிலே விடப்பட்டன. தினந்தோறும் சந்திதோறும் திருவமுது செய்ய கொடுக்கப்பட்டன.

இக்கோயிலுக்குப் பல செப்புத்திருமேனிகளும், பிரதிமங்களும் செய்தளிக்கப்பட்டன. இவைகளை அளித்தவர்களின் பெயர்களும், மூர்த்திகளின் அமைப்பும், அளவும், உலோகங்களும் தெளிவாகக் கல்வெட்டிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இப்பெரும் கோயிலில் உள்ள பெரும் செல்வங்களையும், ஆபரணங்களையும், திருமேனிகளையும், பண்டாரத்தையும் சுமார் 120-க்கு மேற்பட்ட மெய்க்காப்பாளர்கள் காத்து நின்றனர். சோழ மண்டலத்திலிருந்த பிரம்மதேயங்களிலிருந்து ஒவ்வொரு ஊர்களும் ஒவ்வொரு மெய்க்காப்பாளரை அனுப்பி அவர்களுக்கு வேண்டிய நெல்லும் கொடுத்தன. இக்கோயிலில் திருவாய்க்கேழ்வியாக மும்முடிச் சோழ கடிகை மாராயன், ராஜராஜ கடிகை மாராயன், ஜயங்கொண்ட சோழ கடிகை மாராயன் என்பவர்கள் இருந்தனர்; செம்பங்குடியான் தன்னிச்சை சதுரவிடங்கன் என்பவன் இந்த கோயிலில் கணக்கெழுதுவோர்களில் தலைமையாகவும் அவனுக்குக் கீழ் எண்மரும் இருந்தனர். திருப்பள்ளித் தொங்கல் பிடிப்பார், விளக்குமையர்கள், நீர்தெளிப்பார், சன்னாலியார், மடைப்பள்ளி குசவர், வண்ணத்தார்கள், நாவிசஞ்செய்வார், கோலினிமை செய்வார், அம்பட்டர், தய்யான், ரத்தினத்தைய்யான், கன்னான், தச்சர், தட்டார் முதலிய பல பணியாட்கள் கோயிலில் இருந்தனர். இப்பணியாட்களில் பலர் இராஜராஜனின் பெயரையும் தங்கள் பெயருடன் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டனர்.

ஸ்ரீராஜராஜேச்வரமுடையார்க்குத் திருப்பதியம் விண்ணப்பம் செய்ய, ஐம்பதின்மரை ஸ்ரீஇராஜராஜன் அளித்தான். இக்கோயிலில் சுமார் 400 பெண்டுகள் நிருத்தப்பணி புரிந்தனர். இப்பெண்டுகளில்

பெரும்பாலோர் தஞ்சாவூர், நியமம், அம்பர், திருவையாறு, பழையாறு, முதலிய சிறந்த கோயில்களில் பணிபுரிந்து புகழ்பெற்றவர்கள். இவர்களில் பலர் அரச குடும்பத்தினரின் பெயரையே பூண்டு மகிழ்ந்தனர் என்பதற்குச் சான்றாக, நக்கன் ராஜகேசரி, மீனவன்மாதேவி, குந்தவை செம்பியன் மாதேவி, முதலிய பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. பெண்டுகளுக்குத் தளிச்சேரிகளை அமைத்து ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வீடளித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய நிலம் அளித்து கலைப்பணிபுரிய பணித்தான். சாவூர் பரஞ்சோதி என்பவனும் கோவிந்தன் சோமநாதன் என்பவனும் தளிச்சேரி பெண்டுகளுக்கும், காந்தர்விகளுக்கும், நாயகஞ்செய்பவர்களாக அமர்த்தப்பட்டனர். இவர்களுக்கு நட்டுவஞ் செய்ய அரையன் சுந்தரசோழனான மும்முடிச் சோழ நிருத்தமாராயன் என்பவனும் மற்றும் ஐவரும் இருந்தனர். கோயிலில் பஞ்சவன் மாதேவி நாடகமய்யன், திருவெள்ளறை சாக்கை முதலியோரின் கையில் கொட்டாட்டுப் பாட்டு இருந்தது. இதுபோல் பாடவ்யம் கானபாடி, உடுக்கை வாசிப்பார், கொட்டிமத்தளம் வாசிப்பார், முத்திரைச் சங்கு ஊதுவார், பக்க வாத்தியர், காந்தர்வர், உவைச்சர் முதலிய பலர் இசைப்பணி புரிந்தனர். சுப்பிரமணியக் கூத்தனான செம்பியன் வீணை ஆதித்தன் என்பானும் இவன் செத்தமையில் இவன் மகளைக்கொண்ட அரையன் சதாசிவனும் வீணை வாசித்தனர்.

இராசராசன் தமிழ்த் தாயின் ஒப்பருந் தவப்புதல்வன். அவனது ஆற்றலை, அவன் விட்டுச் சென்றுள்ள அளப்பரும் கலைச் செல்வங்களை, அவனது ஆட்சித் திறனை, எங்கோ மூலையில் புற்றிட்டுக் கிடந்த திருமுறைகளைத் தேடி எடுத்து அளித்த பெருமையை, இன்னும் பல சிறப்புகளை நோக்கும்போது இம்மன்னன் இந்திய நாட்டிலேயே ஆண்ட மன்னர்கள் அனைவரிலும் தலையாயவன், சிறந்தவன், போற்றிப் புகழத்தகுந்தவன் என்பது தெளிவு. பல மன்னர்களைப் பற்றிய கல்வெட்டுகளும், செப்பேடுகளும் கிடைத்திருக்கின்றன. அவற்றில் பல அன்று ஆண்ட அரசர்களைப் பற்றியக் கல்வெட்டுகள் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவை. அவற்றில் பலவற்றை இராசராசன் எழுதும்படி தானே ஆணையிட்டான். ஆதலின் அக்கல்வெட்டுகளிலிருந்து அம்மன்னனுடைய சிந்தனைகள்

எவ்வாறு இருந்தன; அவன் செயலாற்றும் திறமை எவ்வாறு இருந்தது, அவனது தனித்தன்மை என்ன என்பதையும் மிகவும் தெளிவாக நாம் அறிய முடிகிறது.

தஞ்சையில் இராசராசன் எடுப்பித்த பெருங் கோயிலில் பல கல்வெட்டுகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் பல இராசராசனால் கொடுக்கப்பட்ட தானங்களை (பரிசுகளைக்) கூறுகின்றன. பிற மற்றவர்கள் அளித்த பரிசுகளைக் குறிக்கின்றன.

இராஜராஜனின் சிறப்புப் பெயர்கள்

அபயகுலசேகரன்	சண்டபராக்ரமன்
அரிதுர்க்கலங்கன்	சத்ரு புஜங்கன்
அருள்மொழி	சிங்களாந்தகன்
அழகியசோழன்	சிவபாத சேகரன்
இரணமுக பீமன்	சோழ குலசுந்தரன்
இரவிகுல மாணிக்கன்	சோழ மார்த்தாண்டன்
இரவிவம்ச சிகாமணி	சோழேந்திரசிம்மன்
இராஜ கண்டியன்	திருமுறைகண்ட சோழன்
இராஜசர்வஞ்ஞன்	தெலிங்ககுலகாலன்
இராஜராஜன்	நிகரிலிசோழன்
இராஜாச்ரயன்	நித்ய விநோதன்
இராஜகேசரிவர்மன்	பண்டித சோழன்
இராஜ மார்த்தாண்டன்	பாண்டிய குலாசனி
இராஜேந்திர சிம்மன்	பெரிய பெருமாள்
இராஜ விநோதன்	மும்முடிச் சோழன்
உத்தம சோழன்	மூர்த்தவிக்கரமாபரணன்
உத்துங்க துங்கன்	ஜனநாதன்
உலகளந்தான்	ஜெயங்கொண்டசோழன்
உய்யக் கொண்டான்	க்ஷத்திரிய சிகாமணி
கேரளாந்தகன்	

கலன்கள்;

இதில் பல அன்று வழக்கிலிருந்த அடுகலன்களின் பெயர்களை நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. தளிகை, மண்டை, கெண்டி,

தட்டம், குடம், ஒட்டு வட்டில், கலசம், படிக்கம், நெடுமடல், மானவட்டில், கறண்டிகைச் செப்பு, இலைச் செப்பு, தாரைத்தாள் வட்டில், ஈச்சொப்பிக்கை, இலைத்தட்டு, மூக்கு வட்டகை, கைவட்டகை, வட்டில், பிங்காளம், கச்சோளம், சட்டுவம், நெய்முட்டை, குறுமடல் ஆகிய கலன்களின் பெயர்கள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை பொன்னாலும், வெள்ளியாலும் செய்யப்பட்டவை.

இவற்றில் சில எவ்வாறு இருந்தன என்பதையும் இராசராசன் தெளிவாக குறித்திருக்கின்றான். "தூக்கத்தில் தலையில் தைத்த பதினாறு உட்பட பொன்னின் கொடிக்கருக்கு இரண்டும், சிங்கபாதம் இரண்டும் உட்பட தாரைத்தாள் வட்டில்" (இந்த வட்டிலின் தாள்கள் சிங்கக் கால்கள் போல் செய்யப்பட்டிருந்தன). 'மூக்கும், அடியும் உட்பட கலசப்பானை.' 'அடியும் மூழலும் உட்பட கறண்டிச்செப்பு' "யாளிக்கால் நான்கும் மூழலும் உட்பட இலைச்செப்பு" என இம்மன்னன் தான் கொடுத்த சிறு பாத்திரங்களின் உருவங்களைக் கூட தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது போற்றத் தகுந்தது. ஒரு நெய்முட்டை கூட விட்டுவிடாமல் பதிவு செய்து வைத்துள்ளது எந்த அளவிற்கு கோயில் பொருள்களைக் காக்க வேண்டுமென்று பின்வரும் சந்ததியினருக்கு எடுத்துரைப்பது போல் விளங்குகிறது. இவற்றை இராசராசன் பரிகலன்கள் என்று கூறுகிறான்.

இவற்றில் மற்றொரு சிறப்பும் உண்டு. இப்பரிகலன்கள் எங்கிருந்து வந்த பொருளால் செய்யப்பட்டவை என்பதை இராசராசன் குறிக்கிறான். தன்னுடைய பண்டாரங்களிலிருந்து கொடுத்தவை எவை? அங்கு கிடைத்த வெள்ளியைக் கொண்டு இங்கு செய்து அளித்த கலன்கள் எவை என்பதையும் தெளிவாகக் குறித்துள்ளது வியக்கத்தக்கது. தன்னுடைய பண்டாரத்திலிருந்தும், மாற்றரசர்களை வெற்றி கண்டு கொண்ட பண்டாரங்களிலிருந்தும், கொடுத்த பொன்னாலான கலன்கள் எவை என்பதையும் குறித்துள்ளான்.

ஒரே வகையைச் சார்ந்த கலமாக இருந்தாலும் அவற்றின் எடைவேறுபடுவதால் அவற்றைத் தனித்தனியாகக் குறித்துள்ளான். அது மட்டுமல்ல! மிக அதிக எடையுள்ள கலத்திலே தொடங்கி படிப்படியாக எடை குறைந்து வருகின்ற வகையில் அவற்றை

வரிசைப்படுத்தி குறித்துள்ளதையும் காணலாம். உதாரணமாக ஒரு கல்வெட்டில் முப்பது தளிகைகளைக் குறித்துள்ளான். 983 கழஞ்சு எடையுள்ளதில் தொடங்கி 982, 981, 980, 978 என வரிசையாக எழுதப்பட்டுள்ளதிலிருந்து எவ்வளவு கவனத்துடன் இப்பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகும். இரண்டு கலன்கள் ஒரே எடை உடையவையாக இருந்தால் அவற்றை ஒரே வரியில் குறித்து விடுவதையும் காண்கிறோம். நெய், முட்டைக்குக் கூட எடை எடுத்து வைத்திருப்பது இன்னும் சிறப்பாகும்.

சிவபாதசேகரன்

இராஜராஜன் தான் எடுப்பித்த கோயிலிலே தனது தெய்வத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து அதன் வழிபாட்டிற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளான். சிறந்த சிவபக்தனாதலின் தன் தெய்வத்திற்கு இராசராசேச்வரம் உடைய பரமஸ்வாமி எனப் பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தான். அந்த தெய்வத்தினுடைய புகழை, பெருமையை, தான் என்றென்றும் போற்றி வணங்க வேண்டும் என்பது இராசராசனுடைய அவா. என்றென்றும் இராசராசேச்வரமுடையாரின் புகழை வெளி உலகத்திற்கு எடுத்துரைக்கும் அடியானாக தன்னை ஆட்படுத்திக் கொண்டான். பல காளங்களை அவன் இக்கோயிலுக்கு கொடுத்திருக்கிறான். அவை தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட காளங்கள் ஆகும். இரண்டு குழல்களை உடையவை. அவற்றில் ஒன்றில் **சிவபாதசேகரன்** என்றும், மற்றொன்றில் **ஸ்ரீஇராஜராஜன்** என்றும் பெயர் பொறித்தான். நாள் அணி விழாக்களில் இக்காளங்கள் ஊதப்படும்போது, அதன் மூலமாக 'இராஜராஜனும்,' 'சிவபாதசேகரனும்' அத்தெய்வத்தின் புகழை மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தனர். இராஜராஜன் பக்தி பெருக்கினால் சிவபிரானின் திருவடியை என்றும் மறவாத சிந்தையனாகத் திகழ்ந்தான் என்பதை இது நமக்குக் காட்டுகிறது.

வெற்றிமலர்

மாற்றரசர்களை வெற்றி கொண்டு தன் தலைநகருக்குத் திரும்பிய போது இராசராசன் செய்த முதற்பணி தன் தெய்வத்தின் முன்னிலையில் சென்று தங்கத்தினாலே பூக்களைச்செய்து தனது வெற்றிக்குக் காரணம் அப்பரம்பொருளே என்றும், அதுவே தன்னை

வெற்றிக்கு ஊக்குவித்தது என்றும் இதயம் நெகிழ வணங்கி அதன் திருவடிகளில் பொற்பூக்களை அட்டித் தொழுதான். "சத்தியாஸ்ரயனை எறிந்து எழுந்தருளி வந்து ஸ்ரீ பாதபுஷ்பமாக அட்டித் திருவடி தொழுதன திருபொற் பூ ஒன்று-தாமரைச் செயல் திரு பொற் பூ ஒன்று" எனக் குறிக்கிறான். இவ்வாறு கொடுக்கப்பட்ட பூக்களும் கணக்கெடுக்கப்பட்டு எடை எடுக்கப்பட்டு பதிவு செய்யப்பட்டன.

அணிகலன்கள்

இராசராசன் பெருங்கோயிலிலே இருந்த செப்புத் திருமேனி களுக்கும் பரம்பொருளுக்கும் அணிவிக்க ஏராளமான திருவாபரணங்களை அளித்திருக்கிறான். இவற்றில் திருப்பட்டிகை, முத்துவளையல், திருமாலை, ஸ்ரீசந்தம் முதலிய பல அணிகலன்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அவற்றையும் மிக அழகாகவும், வரிசையாகவும் இராசராசன் பதிவுகளில் எழுதி வைத்திருக்கிறான். இவற்றை நோக்கும் போது இவ்வணிகள் எவ்வாறு செய்யப்பட்டன, எவை எவை கொண்டு கட்டப்பட்டன என்பதையெல்லாம் அறிய முடிகிறது. இவ்வணிகலன்களைச் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான முத்துக்களை இராசராசன் பெரியவுடையாரின் திருவடிகளிலே மலர்களாக அர்ப்பணித்து வணங்கினான். "உடையார் ஸ்ரீஇராசராசதேவர், ஸ்ரீபாதபுட்பமாக அட்டித் திருவடிதொழுத" என்று ஒவ்வொரு அணியிலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. வட்டம், அணுவட்டம், ஒப்புமுத்து, குறுமுத்து, நிம்போளம், பயிட்டம், அம்புமுது, கறடு, இரட்டைசப்பத்தி, சக்கத்து, குளிர்ந்த நீர், சிவந்த நீர் என்ற அக்காலத்திலிருந்த முத்துக்களின் வகைகள் நமக்குத் தெரிகின்றன. இவ்வணிகலன்கள், அவற்றின் நிறைக்கு ஏற்ப வரிசைப்படுத்திப் பதிவு செய்யப்பட்டன. நிறை எடுக்கும்போது சரடும், சட்டமும் நீங்க, உள்ளே வைத்து செய்த அரக்கும், பிஞ்சும் சேர்த்து எவ்வளவு நிறை என்று கணக்கெடுக்கப்பட்டது. தக்ஷிணமேருவிடங்கன் என்று பெயர் பெற்ற ஒரு எடையால் (காசுக்கல்) நிறை எடுக்கப்பட்டது.

நவரத்தினங்கள்;

இராஜராஜன் நவரத்தினங்களாலான பல மோதிரங்களை அளித்திருக்கிறான். அவற்றில் முதலிலே குறிக்கப்படும் அணியில்

நவரத்தினங்கள் எவை என்பதைத் தெளிவாக குறித்திருக்கிறான். வயிரம், நீலம், முத்து, புஷ்பராகம், கோமேதகம், பவழம், மரகதம், வைடூரியம், மாணிக்கம் ஆகிய ஒன்பதும் நவரத்தினங்கள் என்று அறிகிறோம். அடுத்துத் குறிக்கப்படும் நவரத்தின மோதிரங்களைச் சுருக்கமாக 'நவரத்தினம் ஒன்பது' என்று கூறி முடித்துவிடுகிறான். இதிலிருந்து தான் குறிப்பவைகளை எவ்வளவு தெளிவாகவும், குறிப்பாகவும் இராஜராஜன் எழுதியுள்ளான் என்பதை அறியலாம்.

திருப்பதியம்

இக்கோயிலிலே வழிபாட்டின்போது தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் பாடித் தெய்வத்தைப் பரவ வகை செய்தான். அதற்காக நாற்பத்தெண்மரை தேவாரம் ஓதுபவராக அமர்த்தினான். திருப்பதியம் ஓதும்போது அவர்களுக்குப் பக்கவாத்தியமாக உடுக்கையும், கொட்டி மத்தளமும் வாசிக்கப்பட்டன. அவர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு மூன்று குறுணி வீதம் தஞ்சாவூர் பண்டாரத்திலிருந்து நெல் அளிக்கப்பட்டது. திருப்பதிகம் பாடுபவர்கள் திருநாவுக்கரையன், சம்பந்தன், செம்பொற்சோதி, சீருடைகழலான், சீராளன், திருஞான சம்பந்தன் எடுத்தபாதப்பிச்சன், சிவக்கொழுந்து ஆகிய எழில்மிகும் தமிழ்ப்பெயர் பூண்டு விளங்கினர். இதைத் தவிர இவர் அனைவரும் சிவதீக்கை பெற்றவர்கள். ஒவ்வொருவருடைய தீக்கை பெயர்களும் குறிக்கப்பட்டுள்ளதை இக்கல்வெட்டில் காண்கிறோம். இதிலிருந்து தெய்வத்தின் முன்னிலையில் தேவாரம் ஓதுவார்கள் சிவத்தீக்கை பெற்றவர்களாக இருத்தல் வேண்டும் என்று முன்னர் கட்டுப்பாடு இருந்தது என அறியலாம்.

தேவரடியாள்

முற்காலத்தில் தெய்வீக வழிபாட்டின் அங்கமாக நாட்டியம் திகழ்ந்தது. பதினாறு அங்கங்களையுடைய வழிபாட்டு முறையில் கூத்து (நிருத்தம்) பதினைந்தாவது அங்கமாக குறிக்கப்படுகிறது. ருத்ரதாண்டவம் எடுத்துரைத்த தவச்செல்வர் சிவபெருமான் ஆதலின் அவர் உரைகின்ற கோயிலில் சுவர்களில் அப்பெருமான் ஆடிய 108 கரணங்களைச் (72 முடிவடைந்துள்ளன) சிற்பமாகச் செதுக்கியமைத்த பெருமை இராஜராஜனையே சாரும். தில்லையிலே

நடம்புரிகின்ற கூத்தப்பெருமானிடத்தில் எல்லையில்லா ஈடுபாடுகொண்ட இராஜராஜப்பெருந்தகை, தான் தோற்றுவித்த நடராஜ பெருமானின் உருவங்களை **'ஆடவல்லான்'** என்றழைத்து அகமகிழ்ந்தான். தன் நாட்டில் வழங்கிய அளவுகளுக்கும் **ஆடவல்லான்** என்ற பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தான். இறைவன் ஆடிய ஆடலில் தன் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்த இப்பெருந்தகை தன் நாட்டிலே ஆடலில் சிறந்து பெரும் புகழ் எய்திய நானூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நாட்டிய மகளிர்களுக்குத் தான் தோற்றுவித்த பெருங்கோயிலில் நாட்டியப் பணிபுரியும் பேரளித்தான். இந்நாட்டிய மகளிர்கள் பல்வேறு கோயில்களிலே நாட்டியப் பணி புரிந்து சிறந்தவர்கள். இவர்களில் பலர் ஆடவல்லாள், ஐயாறு, புகழி, பெற்றதிருபாவை முதலிய அழகிய பெயர்களைக் கொண்டிருந்தனர். இராஜராஜன் மீது ஆறாத காதல் கொண்டிருந்த ஒருத்தி 'இராஜராஜி' என்றே பெயர் கொண்டிருந்தாள்.

தேவரடியாளாகத் தகுதி

இவர்கள் கோயிலிலே கூத்தாடுபவர்களே ஆயினும் இவர்களது தொழிலுக்குத் தேவையான தகுதியை இவர்கள் பெற்றிருக்கவேண்டும். உரிய கல்வியும், பயிற்சியும் உடையவர்களே தேவரடியாளாகக் கோயிலில் பணிபுரியமுடியும். இவர்களில் யாராவது இறந்துவிட்டால் அல்லது வேறு நாட்டிற்குச் சென்றுவிட்டால் இவரது அடுத்த வாரிசுகள் (அடுத்த முறை கடவார்) அப்பணியைச் செய்யலாம் என்று குறிக்கப்பட்டது. இவர்களில் வாரிசாக இருந்தாலும் உரிய தகுதி, கல்வி பயிற்சி இல்லாவிட்டால் (அடுத்த முறை கடவார் தாம்தாம் யோக்யர் அல்லாதுவிடில் யோக்யரா யிருப்பாரை ஆளிட்டு பணி செய்வித்துக் கொள்ளவும்) அவர்கள் பணி செய்யமுடியாது. ஆயினும் பணி தடைபடாமல் இவர்களே தகுதியுடைய வேறு ஆட்களை நியமித்து இப்பணி செய்யலாம் என்று இராஜராஜன் பணித்தான். இதிலிருந்து இரண்டு செய்திகளை அறிகிறோம். ஒன்று கோயில்களில் பணிபுரிவோர் சந்ததிகளுக்கு வருங்கால வாழ்வுக்கு வழி வகுக்கப்பட்டது. வழிவந்தவர்கள் என்ற காரணத்தினாலேயே அவர்கள் பணி செய்ய உரிமையுண்டு என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. சந்ததியாக இருந்தாலும் உரியதகுதி பெற்றிருக்கவேண்டும். அவ்வாறு தகுதி பெறாவிட்டால் சந்ததியினரே வேறு தகுதி உடைய ஆளை அமர்த்திக்கொண்டு

பணி செய்விக்கலாம். இந்த வாய்ப்பு மிகவும் இன்றியமையாதது. காரணம் சந்ததியினர் உடல் நலக்குறைவாலோ அல்லது பிறப்பினால் ஏற்பட்ட குறைகளாலோ வாழவகையின்றிப் போய்விடக்கூடாது என்பதாகும். அவ்வாறு குறைபாடு உள்ளவர்களுக்கு அடுத்து வரும் இளையதலைமுறை அப்பணியைச் செய்யக்கூடுமாதலின் அவர்களுக்கு இவ்வாய்ப்பை அளிக்கவேண்டும் என்று இராஜராஜன் கருதியிருக்கிறான். இதிலிருந்து அவன் எந்த அளவுக்கு பணிபுரிவாரின் வாழ்விலும், அவர்களது சந்ததியாரின் வாழ்விலும், நலனிலும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டான் என்பது தெளிவாகிறது. அவ்வாறு அடுத்த சந்ததியினர் இல்லாமல் இருந்துவிட்டால் பதிலாக தகுதியுள்ளவர்களை நியமிக்க கோயில் நிர்வாகிகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு நாட்டியப் பணிபுரியும் ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் ஓர் ஆண்டிற்கு 100 கலம் நெல் கொடுக்கப்பட்டது. 400-க்கும் மேற்பட்ட இந்த ஆடல் மகளிர்க்கு வசிப்பதற்கென்று பல தெருக்களை அமைத்து ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் எண் இட்டு, எந்த வீட்டில் யார் இருந்தார்கள் என்பதையும் இராஜராஜன் இக்கல்வெட்டில் குறித்திருக்கிறான். இவர்களுக்கு நாயகம் செய்ய தஞ்சாவூர் பரஞ்சோதி என்பவரும் கோவிந்தன் சோமநாதன் என்பவரும் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

நட்டவரும் இசைஞரும்

இவை தவிர இவர்களுக்கு நட்டுவம் செய்ய எழுவர் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் நிருத்தமாராயன் நிருத்தப்பேரையன் முதவிய பட்டம் அளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். இதைத்தவிர பல இசைக்கருவிகளை இசைப்பதற்கும், ஆரியம் பாடவும், தமிழ் பாடவும், கொட்டி மத்தளம் வாசிக்கவும், முத்திரைச்சங்கு ஊதவும், பலர் நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்களில் பலர் இராஜராஜனது பல்வேறு படைகளிலே பணிபுரிந்தவர்கள். இசைக் கருவிகள் பலவற்றை இசைக்கக்கூடிய வல்லமை படைத்தவர்கள் இராஜராஜனது படையிலே மிகுந்திருந்தார்கள் என்பதை நோக்கும்போது எவ்வளவு சிறப்பான பண்பட்ட படையாகத் திகழ்ந்தது எனக்கண்டு வியக்கிறோம். உதாரணமாகக் குழல் ஊதுபவன் குதிரைப் படையிலிருந்து வந்தவன். பக்கவாத்தியம் வாசிப்போர் பலர் பல்வேறு வலங்கை வேளைக்காரர் படையைச் சேர்ந்தவர்கள். கீழ்க்கண்ட படைகளிலிருந்து இசை வல்லுநர்கள் இப்பெருங்கோயிலுக்குப் பணி புரிய அமர்த்தப்பட்டனர்.

இசை மிகுந்த படை

1. நிகரிலி சோழத்தெரிந்த உடநிலை குதிரைச் சேவகர்.
2. மும்முடி சோழத் தெரிந்த யானைப்பாகர்.
3. அழகிய சோழத் தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்.
4. க்ஷத்திரிய சிகாமணி தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்.
5. சத்ருபுஜங்கத் தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்.
6. ராஜ காண்டீவத் தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்.
7. ராஜராஜத் தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்.
8. அரிதுர்க்க வங்கணத் தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்.
9. மூர்த்த விக்ரமாபரண தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்.
10. மும்முடி சோழத் தெரிந்த பரிக்காரர்.
11. ரணமுக பீமத் தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்.
12. விக்கிரமாபரணத் தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்.
13. இளைய ராஜராஜத் தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்.

இவற்றிலிருந்து இராஜராஜனிடத்தில் மூலப்படையாக இருந்த படைகளின் பெயர்களையும் அறிகிறோம்.

தொழிலாளியைப் போற்றிய இராஜராஜன்

இதிலிருந்து வேறு சில செய்திகளும் அறிய முடிகிறது. உடுக்கை வாசிப்பவனுக்கு ஸ்ரீஹஸ்தன், சகஸ்ரபாகு என்று பெயர் இருப்பது தொழிலுக்கு ஏற்ப உள்ள பெயராகக் காணப்படுகிறது. பள்ளித் தொங்கல் பிடிப்பான், விளக்கு எடுப்பார், நீர்த்தெளிப்பார் கணக்கு, வண்ணத்தான், நாவிசம் செய்வார், அம்பட்டன் முதலிய பலர் இங்கு பணி செய்ய அமர்த்தப்பட்டுள்ளார்கள். தையான், இரத்தினத் தையான், கன்னான், தட்டான் முதலிய பல தொழிலாளிகளும் இக்கோயிலில் பணி புரிந்திருக்கிறார்கள். இக்கல்வெட்டிலிருந்து பல பெரும் சிறப்புகளை அறிகிறோம். இராஜராஜன் சிறு தொழிலாளிக்குக் கூட பெரும்பட்டங்கள் அளித்து அவர்களையும் இந்த திருப்பணியிலே ஈடுபடுத்தியிருப்பது, அவனது பரந்த நோக்கத்திற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது. தட்டானுக்கு **பெரும் தட்டான்** என்றும், தையானுக்கு **பெருந்தையான்** என்றும், நாவிதனுக்கு **பெருநாவிசன்** என்றும். கணிதம் வல்லானுக்குக்

கணிதாதிராஜன் என்றும், பள்ளித்தொங்கல் பிடிப்பானுக்கு தொங்கல் பேரையன் என்றும் இவன் பட்டங்கள் அளித்துள்ளது தொழிலாளி வர்க்கத்தினர் அறிந்து இன்புறத்தக்கது. பலருக்கு **மாராயன், பேரையன், அரையன்** முதலிய பட்டங்கள் கொடுத்து சிறப்பித்திருக்கிறான். அவன் கொடுத்த பட்டங்கள் அவரவர் தொழிலுக்கு ஏற்ப அமைந்திருக்கின்றன. அத்துடன் அரச பட்டப்பெயர் ஒன்றையும் இணைத்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தொழில் புரிபவர்களை அரசன் எவ்வளவு உயர்ந்த நிலையிலே வைத்து மகிழமுடியுமோ அந்த அளவிற்கு சிறப்பித்திருப்பது இராஜராஜனின் தனிப்பெரும் தன்மைக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டு. இராஜராஜன் அளித்த சில பட்டப்பெயர்கள் கீழே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. மும்முடிசோழ நிருத்தமாராயன்.
2. மும்முடி சோழ நிருத்தப்பேரையன்.
3. அருமொழி நிருத்தப் பேரையன்.
4. வகையிலி நிருத்தப் பேரையன்.
5. பஞ்சவன் மாதேவி நாடகமையன்.
6. நித்தவினோத வாத்யமாராயன்.
7. அறிஞ்சிகை காமரப் பேரையன்.
8. ராஜேந்திர தசரையன்.
9. இருமடிசோழ வாத்யமாராயன்.
10. ராஜராஜ ஸ்ரீஹஸ்தன்.
11. ராஜராஜ சஹஸ்ரபாகு.
12. செம்பியன் வீணை ஆதித்தன்.
13. மும்முடிசோழ தொங்கல் பேரையன். (திருத்தொங்கல் பிடிப்பான்).
14. செம்பியன் கொற்றப் பெருங்கணி.
15. ராஜராஜ கணிதாதிராஜன்.
16. ராஜராஜ ப்ரயோகத்தரையன்.
17. கேரளாந்தக பெருந்தையான்.
18. வீர சோழ பெருந்தையான்.
19. க்ஷத்திரிய சிகாமணி பெருங்கன்னான்.
20. க்ஷத்திரிய சிகாமணி பெருந்தட்டான்.

முதலியவையாகும். இப்பட்டங்களின் இனிமை கண்டு இன்புறத்தக்கது.

தஞ்சைக் கோயிலைக் கட்டிய ஸ்தபதி

இவ்வளவு சிறந்த கல்வெட்டில் இம்மாபெருங் கோயிலைத் தோற்றுவித்த சிற்பிகளின் பெயரைக் குறிக்காமலா இருப்பான்? அவர்களின் பெயர்களும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. சிற்பிகளின் தலைவனுக்கு தச்சாசார்யன் என்று பெயர். **வீரசோழன் குஞ்சரமல்லனான இராஜராஜப் பெருந்தச்சன்** என்பவன் இக்கோயிலில் தச்சாசார்யனாகக் குறிக்கப்படுகிறான். இவனுக்கு உதவியாக **குணவன் மதுராந்தகனான நித்த வினோதப் பெருந்தச்சன்** என்பவனும், **இலத்திச் சடையனான கண்டராதித்த பெருந்தச்சன்** என்பவனும் பணி புரிந்திருக்கிறார்கள். தற்காலத்தில் கோயில்களை நிர்மாணிக்கும் சிற்பிகளை ஸ்தபதி என்கிறோம். அவர்கள் அக்காலத்தில் பெருந்தச்சன் என்று பட்டம் பெற்று சிறந்தனர் என பல கல்வெட்டுகளிலிருந்து அறிகிறோம். ஆதலின் இராஜராஜனது பெயர் பூண்டு இராஜராஜப் பெருந்தச்சன் என்று அழைக்கப்பட்ட தச்சாசார்யனே வியத்தகும் தஞ்சைப் பெருங்கோயிலைத் தோற்றுவித்த தமிழகத்தின் தலையாய சிற்பி என்பதில் ஐயமில்லை.

இராஜராஜனது இக்கல்வெட்டில் மற்றொரு சிறப்பையும் காண்கிறோம். இராஜராஜன் இக்கோயிலில் பணிபுரிய சிலருக்கு ஆணையிட்டிருக்கிறான். அவர்கள் சில காலம் இங்கு பணி புரிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இக்கல்வெட்டுகளைப் பொறிப்பதற்குள்ளாக அவர்கள் இறந்துபோய் விட்டார்கள். அப்பணியைப் பிறர் செய்தனர். ஆயினும் நிலையான கல்வெட்டில் முதலில் அமர்த்தப்பட்டவர்கள் இறந்துபோன போதிலும், அவர்களது பெயரையும் குறித்து அவர்களுக்குப் பின் வந்தவர்களுடைய பெயரையும் கல்லிலே குறித்துள்ள பெருமையைக் காண்கிறோம். கல்வெட்டு எழுதும்போது இறந்தவருடைய பெயரைக் குறிக்கவேண்டியது தேவையில்லை. ஆயினும் வீணை வாசிப்பார் இருவருக்கு சுப்பிரமணியன் கூத்தனான செம்பியன் வீணை ஆதித்தனுக்கு பங்கு மூன்றரையும், இவன் செத்தமையில் இவன் மகளைக் கொண்ட அரையன் சதாசிவனுக்குக் காணியாகவும்; பராந்தகக் கொங்கவாளில் கீர்த்தி நாதனுக்கு பங்கு முக்காலும், இவன் செத்தமையில் இவன் தம்பி கீர்த்தி கிளை தாங்கிக்கு காணியாகவும்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளதிலிருந்து பணி செய்தவன்

இறந்த போதிலும் இராஜராஜன் அவனுக்கு எவ்வளவு பெருமை அளித்திருக்கிறான் என்று அறியலாம். இதுவும் இராஜராஜனுடைய பெருந்தன்மையின் எடுத்துக்காட்டு.

கோயில் பொறுப்பு

இக்காலத்தில் வங்கிகளில் பொருளாளர் (Cashier) களாகவும், கணக்காளர்களாகவும் நியமிக்கப்படுபவர்களிடத்தில் பிணைப்பு பணம் (Security Deposit) பெற்ற பிறகுதான் இவர்களை நியமிக்கிறார்கள். இராசராசன் தான் எடுப்பித்த கோயிலிலே பண்டாரத்தையும், கணக்கையும் வைத்துக் கொள்வார் எவ்வளவு சிறந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு உள்ள கட்டுப்பாடுகளைக் கல்வெட்டில் குறித்திருக்கிறான். இப்பணிகளில் அமர்த்தப்படுபவர்களுக்கு நிலையான நிலம் (பூமி சம்பத்து) இருக்க வேண்டும். நல்ல நிலையிலே உள்ள சொந்தக்காரர்கள் (பந்து சம்பத்து) இருக்க வேண்டும். பொருள் (அர்த்த சம்பத்து) உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். கோயில், பொதுமக்களுக்காக எடுக்கப்படும் ஒரு பொது ஸ்தாபனம். ஆதலின் அதன் செல்வத்தை நிர்வகிப்பவர்கள், அதன் கணக்கை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவற்றில் ஏதாவது தவறு நேருமானால், தவற்றை சரி செய்ய போதிய வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்குடனே இராசராசன் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகளை வகுத்துள்ளான். அது மட்டுமல்ல, பரிசாரகம் செய்வார்களுக்குக் காசும், நெல்லும் பண்டாரத்தார்களும், கணக்கர்களும் உள்ளூர் பண்டாரத்திலிருந்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும், பண்டாரிகளும், கணக்கர்களும் தங்களுடைய ஊதியத்தை நாட்டுப் பண்டாரத்தில் சென்று வேறொருவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் பணித்தான். கோயில் கணக்கு எந்த அளவிற்கு சீராக இருத்தல் வேண்டும் என்று இராசராசன் நினைத்தான் என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டு.

பெரும் பணி மக்களின் பணி

தன் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பல ஊர்கள் இக்கோயிலில் பணிபுரியும் கணக்கர்களையும், திருமெய்காப்பாளர்களையும்,

பண்டாரிகளையும், பரிசாரகர்களையும் நியமிக்க இராசராசன் வாய்ப்பளித்தான். இவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட மெய்காப்பாளர்களுக்கு அந்தந்த ஊர்களே ஊதியம் தரவேண்டும் என்று நியமித்தான். தங்கள் ஊரிலிருந்து கோயிலுக்குப் பணிக்கு சென்று வரும்போது ஏற்படும் செலவுகளுக்கு படிச்செலவும் கொடுக்க வேண்டும் என்று நியமித்தான். இதிலிருந்து இராசராசனின் இன்னும் சில சிறந்த குணங்களை அறிய முடிகிறது. அவன் மாபெரும் பேரரசன். அவன் நினைத்தால் துங்கபத்திரை ஆற்றங்கரையிலிருந்து ஈழம் வரையிலும் உள்ள பரந்த பகுதியிலிருந்து எவ்வளவோ ஆயிரக்கணக்கான ஆட்களை அவனே நியமிக்க முடியும். ஆயினும் அவ்வாறு செய்யாமல் தன் ஆட்சியிலிருந்த பல்வேறு ஊர்ச்சபைகளே ஆட்களை நியமிக்க வாய்ப்பளித்தான் தஞ்சைப் பெருங்கோயிலைத் தான் தோற்றுவித்த போதிலும் அது அனைத்து ஊர்களுக்கும் பொது என்ற ஓர் எண்ணத்திற்கும், அனைத்து மக்களும் இக்கோயிலிலே நமக்கும் பங்கு உண்டு, இதன் நிர்வாகத்தில் நாமும் பங்கு ஏற்கிறோம் என்று பெருமை கொள்ளும் வகையிலும் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் வாய்ப்பளித்திருக்கிறான் என்பதை நோக்கும் போது இராசராசனுடைய உன்னதக் கருத்துக்கள் நமக்குத் தெளிவாகின்றன.

அரசனது இறை ஆலயத்துக்கு

தஞ்சையிலே தான் எடுப்பித்த இப்பெருங்கோயிலின் நடைமுறைச் செலவுகளுக்காகத் தனக்குச் சேர வேண்டிய இறையைக் கோயிலுக்கு அளக்க ஆணையிட்டான். பல ஊர்களிலே உள்ள நிலங்களை இவ்வாறு இக்கோயிலுக்கு தேவதானமாக அளித்தான். இந்த ஊர்களையும், அளித்த நிலங்களையும் குறிக்கும் போது மிகவும் தெளிவாகக் குறித்துள்ளான். ஓர் ஊரிலே உள்ள மொத்த நிலம் எவ்வளவு? அவ்வூரில் கோயில், குளம், இருக்கை முதலிய இறை கட்டாத நிலங்கள் எவ்வளவு? மீதி இறை கட்டின நிலங்கள் எவ்வளவு? அந்த நிலங்கள் அளந்த இறை, "இராசராசதேவர் கொடுத்த ஊர் நத்தம், கோயில், குளங்கள் அவ்வூர் நிலத்தை ஊடறுத்துப் புறவூருக்குப் போன வாய்க்கால்கள், பறைச்சேரி, கம்மாளச்சேரி, சுடுகாடு முதலிய இறையிலி நிலங்கள் நீக்கி இறை கட்டின நிலத்தால் காணிக்கடன்" என ஆணையிட்டிருப்பதிலிருந்து

அக்காலத்தில் வேளாண்துறை(துரவு) எவ்வளவு சிறப்பாக வகை படுத்தப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டது என்பது புலனாகும்.

ஆண்டானும் அடியானும் சமம்

தஞ்சைப் பெருங்கோயிலில் விளக்கு எரிப்பதற்காக பல பொருள்களை இராசராசன் கொடுத்திருக்கிறான். அதை சில கல்வெட்டுகள் குறிக்கின்றன. இக்கல்வெட்டிலிருந்து பல சிறந்த செய்திகளை நாம் அறிகிறோம். இக்கல்வெட்டில் பல உயர் அதிகாரிகளின் பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களது பெயர்கள் கீழே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் கோழிப் போரிலே பங்கு கொண்டவர்கள். கோழிப் போர் மிகவும் கடுமையாக நடத்திருக்க வேண்டும் என் ஊகிக்கலாம். தனது படைவீரர்கள் கோழிப்போரிலே ஊனம் ஏதுமின்றி வெற்றி வாகை சூடித் திரும்ப வேண்டும் என இராசராசன் வேண்டி பல விளக்குகளுக்கு வகை செய்துள்ளான். அவ்வாறு விளக்குகள் எரிப்பதற்கு பசுக்களையும் ஆடுகளையும், எருமைகளையும் அளித்திருக்கிறான். இவற்றை வீரர்களுக்கு அளித்து அவ்வீரர்கள் அவற்றை இக்கோயிலுக்கு கொடுத்திருக்கின்றனர். "வில்லவன் மூவேந்த வேளான் தன்னை உடையார் இராசராசதேவர் கோழிப்போரில் ஊத்தை அட்டாமல் என்று கடவ திருவிளக்குக்குத் தந்த" என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது இதை நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. இதே போன்று பல வீரர்களுக்கும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இராசராசன் விளக்குகள் எரிக்க தானே சில ஆடுகள் அளித்தான். அவன் படை வீரர்கள் சில அளித்தனர். ஒரு விளக்கு எரிக்க சாதாரணமாக 96 ஆடுகள் அளிக்கப்படுவது மரபு. இதற்கு இராசராசன், தான் 48 ஆடுகளைக் கொடுத்தான். மீதி 48 ஆடுகளை தனது படைவீரன் அளிக்க வாய்ப்பளித்தான். தானும், தன் படை வீரனும் இணைந்து இவ்விளக்கு எரிக்க வகை செய்ததை, தங்கள் இருவர் பெயரையும் குறித்து பெருமைப்படுவதிலிருந்து காண்கிறோம். தனது வெற்றிகளுக்கு காரணமாக உயிர் கொடுக்க முன் வந்த பெரும்வீரர்களுக்கு எவ்வித ஊனமும் ஏற்படக்கூடாது என்ற அவனது வேண்டுதலும், அவர்களுக்குத் தன்னுடன் சமநிலை அளித்த பெருமையும் இராசராசன் ஒருவனிடத்தில் தான் காண்கிறோம். வியத்தகும் பரந்த மனப்பக்குவம். இச்சிறந்த மன்னன் ஒரு விளக்குக்கு அல்ல

பல விளக்குகளுக்கு தான் பொருள் கொடுத்த போது தனது படை வீரனும் கொடுத்ததாகக் கல்வெட்டில் பொறித்துள்ள பெருமையைக் காண்கிறோம்.

பணிப் பெண்ணுக்கும் சம அந்தஸ்து

படை வீரர் மட்டும்தானா? இல்லை, இல்லை. தன் கீழ் பணிபுரிகின்ற பணிப்பெண் கூட இதுபோல் விளக்குகளுக்குப் பொருள் கொடுக்கும் வாய்ப்பளித்து அவளுடைய பெயரையும், தனது பெயரையும் தனது பெயருடன் கல்வெட்டில் பொறித்துள்ள பெருமையைக் காண்கிறோம். 'உடையார் இராஜராஜதேவர் கொடுத்த கால்மாட்டில் அடுத்த பசு நாற்பத்து இரண்டும் உய்யக்கொண்டான் தெரிந்த திருமஞ்சனத்தார் வேளத்து பெண்டாட்டி (வேலைக்காரி) வரகுணள் எழுவத்தூர் திருவிளக்குக்கு வைத்த காசு' என குறிப்பிட்டுள்ள பெருந்தன்மையை, இராஜராஜனின் அளப்பரும் அன்புச்செல்வத்தைக் காணும்போது அவனுக்கு ஈடு இணையாக வேறு எந்த பேரரசனும் இருக்கமுடியாது எனும் எண்ணம் மேலிடுகிறது.

இராஜராஜன்தேவியர்

ஒலோக மாதேவி. [தந்தி சத்தி விடங்கி]

சோழ மாதேவி.	திரைலோக்கிய மாதேவி.
பஞ்சவன் மாதேவி.	அபிமானவல்லி.
பிருத்வி மாதேவி.	மீனவன் மாதேவி.
இலாட மாதேவி.	வில்லவன் மாதேவி.
வானவன் மாதேவி.	வீரநாராயணி.

திருமுறை கண்டது

அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகிய மூவர் முதலிகளால் பாடப்பெற்ற தேவாரத் திருமுறைகள் தில்லையம்பதியில் அடைபட்டுக் கிடந்தவற்றை நம்பியாண்டார் நம்பியார் பேருதவியால் கண்டு வெளிப்படுத்தியவன் நம் இராசராசனே. அப்பணியால் பண்சுமந்த பாடல்களும், தமிழும், சிவநெறியும், பக்தித்துறையும் பெற்றபேறு அளப்பரிதாம். கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாச்சாரியார் அருளிய திருமுறை கண்ட புராணம் ஓரளவு அப்பெரும் பணியைப் புலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் இராசராசன்,

“உலகம் மகிழ்தரு ‘சையம்’ மீது தோன்றி
ஓவாது வரு பொன்னி சூழ் சோணாட்டின்
திலகம் என விளங்கும் மணி மாட ஆரூர்த்
தியாகேசர் பதம் பணிந்து செங்கோல் ஓச்சி
அலகு இல் புகழ்பெறு ராசராச மன்னன்
அபய குல சேகரன்.”

என்று அருமையாகக் குறிக்கப் பெறுகிறான். கதை இதுதான். சிவபெருமான் மீது எல்லையில்லா பக்தி பூண்டொழுகியவன் இராசராசன். ஒரு நாள் தேவாரப் பாசுரங்களில் சிலவற்றை ஓதக் கேட்டான். செவிக்குத் தேனென இனித்த அப்பாக்கள் அவன் உள்ளத்தில் பாய்ந்து மெய்புளகிக்க, விழி நீர் அருவிபாய, ஒப்பரிய ஓர் உணர்ச்சியை விளைத்தது. பாடியோரைக் கேட்டான்; எவர் அருளிய பாடல் இவை என்று, அவர்கள் மூவரைப் பற்றியும், அவர்கள் அருளிய தெய்வப்பாசுரங்களைப் பற்றியும் அறிந்தவாறு எடுத்துரைத்தார்கள். ஏனைய பல்லாயிரம் பாசுரங்கள் இருக்குமிடமெது எனக்கேட்க, பிறவற்றின் இருப்பிடம் யாதென புலப்படுத்த அவர்களால் இயலவில்லை.

மிக்கஆர்வத்தனாய் நாடெலாம் தேட ஆணையிடுகிறான். அப்படியும் அவை கிடைத்தபாடில்லை. அந்த சந்தர்ப்பத்தில்

திருநாரையூரில் ஆதிசைவ மரபில் தோன்றிய நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அவ்வூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையாரை அமுதுபடையலை உண்ணச் செய்யும் அற்புதம் நிகழ்த்தியும், அவர்பால் தமருடன் வளர்தரு சதுர்மறைகளைக் கேட்டு உணர்ந்தும் வருதலை இராசராசன் கேள்விப்படுகிறான். முக்கனிகளும், பால், தேன் முதலிய பற்பல உண்டிகளும் எடுத்துக் கொண்டு திருநாரையூருக்கு மல்லல் மிகு சேனையுடன் இராசராச மன்னவனும் வந்து சேர்ந்தான்.

வந்த மக்களையும் பண்டங்களையும் கொள்ள அந்நகரமே போதவில்லை. இராசராசன் நம்பியை அடிபணிந்து வேழமுகத்தோனுக்குக் கொணர்ந்த பல பண்டங்களையும் எடுத்து உரைத்து அனைத்தையும் இப்பொழுதே அவனுக்குப் படைத்தருள்க என வேண்டி நின்றான். நம்பி விநாயகனை அடிபணிந்து அனைத்தையும் உண்டருள வேண்ட ஒன்று விடாமல் உண்டு அருளினார் பொல்லாப் பிள்ளையார் இந்த அற்புதத்தைக் கண்டு மெய் அரும்பி, உளம் நெகிழ்ந்து, விழிநீர் சோர வியந்து மகிழ்ந்து நின்ற மன்னர் மன்னன், இவர் உதவியால் தான் திருமுறைகளின் இருப்பிடத்தை அறிய முடியும் என்ற முடிவிற்கு வந்தான். மூவர் அருளிய திருமுறைகளை உலகில் விளக்கம் பெற நீவிர் அருள வேண்டும் என நம்பிகளை வேண்டி நின்றான். நம்பிகளோ கண்ணீர் மல்கி, உள்ளம் கசிந்துருகி, பிள்ளையார் அடிபணிந்து மூவர் தமிழ் இருந்தவிடம் தெரிந்தருள்க என, பொல்லாப் பிள்ளையார் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின் புறக்கடையின் பக்கம் கைமுத்திரையிட்ட அறையினுள்ளே அவை உள என உரைத்தார். கேட்ட மன்னன் கிளர்ந்தெழு மனத்தினனாகி, திருச்சிற்றம்பலத்தை அடைந்து காத்து பணி புரியும் மறையோர்கள் பலருக்குப் “கணபதி கூறியது இது” என்று நிகழ்ந்ததை எடுத்துரைத்தான். தில்லை வாழ் அந்தணர்களோ அவற்றைச் செய்து வைத்த மூவர் வந்தாலன்றி அறையைத் திறக்க முடியாது எனக் கூறினர்.

நுண்ணறிவு மிக்க இராஜராஜன் கூத்த வல்லானுக்குரிய ஆதிரைத் திருநாள் அன்று பெருவிழாவை எடுத்துத் தமிழ் விரகர் மூவர் திருமேனிகளையும் எழுந்தருளிவித்து மூவர் தமிழ் இருக்கும் அறையின் முன் கொணர்ந்தான். ‘மூவரும் வந்தாயிற்று, இனி

அறை திறக்கப்படலாம்' என ஆணையாக வெளிப்பட்டது இராஜராஜன் குரல். வேறு வழியின்றி அறைக் கதவு அந்தணர்களால் திறக்கப்பட்டது. ஏடு இருந்த இடத்தில் எழும்பியிருந்தது கரையான் புற்று. மன்னன் மாதுயரம் உற்றான். மண் செரிவை எல்லாம் நீக்கி தைலக் குடங்கள் பலவற்றைச் சொரிந்து செல் படியச் செய்து திரு ஏடுகளை எடுக்க, அளவற்ற ஏடுகள் அழிந்து பயனற்றதாய் விளங்கக் கண்டு உள்ளம் நைந்து அழுது புலம்பி அயர்ந்த நின்றான். அப்பொழுது "சைவ நெறித் தலைவரெனும் மூவர் பாடல் வேய்ந்தன போல் மண் மூடச் செய்தே ஈண்டு வேண்டுவன வைத்தோம்' என்று ஓர் அசரீரி ஒலித்தது. அதைக்கேட்ட மன்னன் மண்டிய துயரம் மாற மகிழ்ச்சியுற்று நம்பியாண்டாரின் அடிகளில் முடி சேர்த்து நன்றிப்பெருக்கைப் புலப்படுத்தினான். சிவனடியார்க்கெல்லாம் உதவுக என்று தனது பண்டாரத்தைத் திறந்துவிட்டான்.

அத்தெய்வப் பாடல்களுக்குப் பண்டிருந்த வகையில் இசை அமைப்பு செய்ய எண்ணினான். அந்த நோக்கத்தோடு திரு எருக்கத்தம்புலியூர் திருக்கோயில் சென்று சிவனை வணங்கி பண்ணமைக்கும் பணி சிறக்க உதவவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டான். இசையும் யாழும் வல்ல பாணர் குடியில் தோன்றிய நங்கை ஒருத்திக்குப் பண்ணியல்பு முழுதும் பொருந்த அருள் புரிந்துள்ளோம் என்று இறைவன் எதிர் மொழிந்தான். அதைக்கேட்டு உளம் மகிழ்ந்த இராஜராஜன் அவனை அழைத்து வந்து அவளைக்கொண்டு பண்ணமைக்கும் வழி என்ன என்று சிந்தித்தான். அப்பொழுது, அவளை அழைத்து வந்து திருச்சிற்றம்பலத்தின் உள்ளே கூத்தப்பிரான் திருமுன்பு சகல மரியாதைகளுடனும் அமரச் செய்ய அவள் பணித்தவாறு அப்பாடல்களுக்கு இசை அமைப்பது பொருந்தும் எனவொரு ஒலி கேட்டது. அந்த ஒலியை மன்னன், நம்பி, மறையவர்கள், மற்ற பல சிவனடியார் முதலியோர் கேட்டார்கள். எனவே அதற்கேற்ப ஏழு திருமுறைகளாக மூவர் தமிழை வகுத்தும் பண்ணமைத்தும், ஒப்பரிய மெய்ப்பணியைச் செய்து உயர்ந்தான்.

சொல்லொணாப் பெருமுயற்சியின் காரணமாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட உண்மையும், இயல்பாகவே அப்பாசுரங்களின்

தத்துவச் செறிவிலும் இலக்கிய நயத்திலும் பக்திச் சுவையிலும் ஈடுபட்டு மகிழும் ஆர்வமும் இராஜராஜனைத் திருமுறைச் செல்வனாகவே ஆக்கிவிட்டன. பல்லாயிரம் பாடல்கள் அநியாயமாக அழிந்தவை போக எஞ்சியுள்ள இச்சில்லாயிரம் பாடல்களாவது பொன்றாது பொலியவேண்டும் என்ற பெருங்காதலால் இதற்கென ஒரு பெரும் அறக்கொடை நிறுவியிருக்கிறான். நாள் முழுதும் இடையீடின்றி தேவாரத் திருப்பதிகங்களை ஓதிக்கொண்டே இருப்பதற்காக நாற்பத்தெட்டு ஓதுவார்களையும் இரண்டு உடுக்கை, மத்தள கலைஞர்களையும் நியமித்திருக்கிறான். இவர்கள் ஐம்பது பேருக்கும் நாளொன்றுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் முக்குறுணி (இருபத்து நான்கு பட்டனம் படி) நெல் சம்பளமாகக் கொடுத்து வந்திருக்கிறான். இனியும் எக்காரணத்தினாலும் உள்ள பாடல்களுக்கும் ஊறுவந்துவிடக்கூடாது என்ற அக்கறையும், ஆர்வமுமே இதைச்செய்ய இராஜராஜனைத் தூண்டியிருக்கவேண்டும்.

இராஜராஜன் செய்வித்த செப்புத் திருமேனிகள்

பஞ்சதேக மூர்த்திகள்	பிள்ளையார் கணபதியார்
தக்ஷிணமேருவிடங்கர்	மஹாமேருவிடங்கர்
சுப்பிரமணிய தேவர்	சண்டேசுவரதேவர்
தக்ஷிணாமூர்த்திகள்	மஹாவிஷ்ணுக்கள்
தஞ்சைவிடங்கர்	ஆடவல்லார்

சண்டேஸ்வர பிரசாத தேவர்

மகாவிஷ்ணுக்கள் நம்பிராட்டியார்

மஹாமேருவிடங்கர் நம்பிராட்டியார்

ஸ்ரீபலி எழுந்தருளும் பொன்னின் கொள்கைத் தேவர்

வெற்றிகள்

சாலைக் கலமறுத் தருளியது

இராஜராஜன் பெற்ற வெற்றிகளில் காந்தளூர்ச் சாலையில் கலமறுத்தருளியது முதன்மையாகக் கூறப்படுகிறது. காந்தளூர்ச் சாலை யென்பது திருவனந்தபுரத்தின் ஒரு பகுதியாக இப்பொழுது இருக்கிறது. காந்தளூர்ச் சாலைக்கலமறுத்தருளி என்பதற்கு அறிஞர்கள் பல பொருள் கூறுகின்றனர். பெரும்பாலானவர்கள் இங்கு சேர மன்னனுடைய பெரும் கப்பற்படை இருந்தது என்றும் அங்கிருந்த மரக்கலங்களை அழித்து இராஜராஜன் சேர மன்னனுடைய பலத்தை ஒடுக்கினான் என்றும் கூறுவர். காந்தளூர்ச் சாலை என்பது ஒரு படைக்கலக் கருவூலமாக இருந்திருக்க வேண்டும். அரும் படைக்கலங்கள் பலப்பல நிரம்பிக்கிடந்த அச்சாலையில் இருந்த படைக்கலங்களை அழித்தான் எனக்கொள்வதே பொருத்தமாக இருக்கும். அப்பொழுது சேர நாட்டை ஆண்டவன் பாஸ்கரவிவர்மன் ஆவான். அவன் சிறந்த புகழாளனாகத் திகழ்ந்திருக்க வேண்டும். தான் சேர மன்னனிடம் அனுப்பிய ஒரு தூதுவனை அவமானப்படுத்தியதால் வெகுண்டெழுந்து அவன் மீது இராசராசன் பாய்ந்தான் என்பதைத்.

-"தூதற்காப்

பண்டு பகலொன்றில் ஈரொன்பது சுரமுங்
கொண்டு மலைநாடு கொண்டோன்"

என்று விக்கிரம சோழன் உலாவும்,

-"சூழவும்

ஏறிப் பகலொன்றில் எச்சுரமும் போயுதகை
நூறித்தன் றூதனை நோக்கினோன்"

என்று குலோத்துங்கச் சோழன் உலாவும் குறிக்கின்றன.

மதகயத்தால் ஈரொன்பது சுரமு மட்டித்
துதகையைத் தீத்த வரவோன்.

என ராஜராஜன் உலாவிலும் இந்நிகழ்ச்சி குறிக்கப்படுகிறது.

"சதய நாள்விழா உதியர் மண்டலந்
தன்னில் வைத்தவன் தனியோர் மாவின்மேல்
உதய பானுவொத் துதகை வென்ற கோன்
ஒருரை வாரணம் பலகவர்ந்ததும்"

என்று கலிங்கத்துப்பரணி இந்நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடுகிறது.

சேர நாட்டை இராஜராஜன் வெற்றி கண்டதற்கு அறிகுறியாக அவனுடைய கல்வெட்டுகள் அங்கு காணப்படுகின்றன. தன் தூதனுக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தைத் தடுக்க ஒரே பகலில் பதினெட்டு சுரங்களைக் கடந்து மலை நாட்டைக் கொண்டான் என்று கூறப்படுவதிலிருந்து இராஜராஜனது படை மிக விரைவாக முன்னேறிச் சேர நாட்டை எளிதில் பிடித்தது என்று கொள்ளலாம்.

'சாரல் மலையட்டுஞ் சேரன் மலைஞாட்டுத்
தாவடிக்குவட்டின் பாவடிச்சுவட்டுத்
தொடர்நெய்க் கனகம் துகளெழ நெடுநற்
கோபுரங் கோவை குலைய மாபெரும்
புரிசைவட்டம் பொடிபடப் புரிசைச்
சுதைகவின்படைத்த சூளிகை மாளிகை
உதைகைமுன் னொள்ளெரி கொளுவி
உதைகை வேந்தைக் கடல்புக வெகுண்டு'-

என்று திருக்கோவலூரிலுள்ள முதல் இராஜராஜசோழன் காலத்துக் கல்வெட்டு உதகை வெற்றியைப் பாடுகிறது.

வேங்கை நாட்டை வெற்றி கொண்டது

வேங்கை நாடு என்று குறிக்கப்படுவது வேங்கி நாடு என்னும் கீழைச் சாளுக்கியர்களுடைய நாடாகும். இந்நாடு சோழப் பேரரசின் வடபுறத்தில், கீழைக் கடற்கரை ஓரத்தில் உள்ள பகுதியாகும். இந்நாட்டை கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கீழைச் சாளுக்கிய மன்னர்கள் ஆண்டு வந்தனர். இரண்டாம் புலிகேசியின் தம்பி குப்ஜ விஷ்ணுவர்த்தனன் என்பவனால் அவர்கள் குடி நிறுவப்பட்டது. முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் சீரும் சிறப்புமாக ஆண்ட கீழைச் சாளுக்கியர் குடி, இராஜராஜன் முடிசூடியபோது கலக்கமுற்றிருந்தது. அப்பகுதியைத் தானார்னவன் என்ற மன்னன் அப்பொழுது ஆண்டு

வந்தான். தானானவனுக்குச் சக்திவர்மன், விமலாதித்தன் என்று இருமக்கள் இருந்தனர். ஜடாசோடபீமன் என்ற ஒரு குறுநில மன்னன் தானார்னவனைக் கொன்று வேங்கி மண்டலத்தைக் கைப்பற்றினான். தானார்னவனின் மக்கள் கலிங்கத்தில் தஞ்சம் புகுந்தனர். ஜடாசோடபீமன் விரைவில் கலிங்கத்தையும் கைப்பற்றினான். தானார்னவனின் மக்களாகிய சக்திவர்மனும், விமலாதித்தனும் சோழ நாட்டில் தஞ்சம் புகுந்தனர்.

சோழ நாட்டின் வடபகுதியில் நிலவிய இந்நிகழ்ச்சிகளால் சோழப் பேரரசுக்குத் தீங்கு விளையக்கூடும் என்று இராசராசன் உணர்ந்தான். சக்திவர்மனையும், விமலாதித்தனையும் அன்போடு வரவேற்று தன் அருகில் அமர்த்திக் கொண்டான். வேங்கி மீது படையெடுத்து கி.பி. 999-ல் வெற்றி கண்டு சக்திவர்மனை வேங்கி அரசனாக முடிசூட்டினான். ஓரிரு ஆண்டுகளில் வேங்கி நாடு முழுவதையும் இராசராசனுடைய படைகள் கைப்பற்றி, சக்திவர்மனின் ஆட்சியை நிலை நிறுத்தின.

வேங்கி நாட்டின் பலத்தைப் பெருக்கி அதைத் தன் கீழ்வைத்திருப்பதால் சோழப் பேரரசுக்குப் பெரும் நன்மை ஏற்படும் என்று கருதி. இராசராசன் தன் இளைய மகள் குந்தவையை விமலாதித்தனுக்கு மணம் செய்து கொடுத்தான். விமலாதித்தனுக்கும் குந்தவைக்கும் பிறந்த மகவுக்கு இராசராசன் என்றே பெயரிட்டனர். இதிலிருந்து வேங்கி நாடு சுமார் நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் சோழ ஆட்சியின் நிழலில் விளங்கி வந்தது. விமலாதித்தனுக்குக் குந்தவையிடம் தோன்றிய இராசராசனின் மகனே, பின்னர் சோழ அரியணை ஏறிய முதற் குலோத்துங்கச் சோழனாவான். சக்திவர்மன் சுமார் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் ஆண்ட பிறகு, விமலாதித்தன் வேங்கியின் மன்னனானான்.

கங்கப்பாடி வெற்றி

மைசூர்ப் பகுதியை ஆண்ட கங்கர்கள் இராட்டிரகூட மன்னர்களின் சிற்றரசர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். அவர்களுடைய பலத்தினால் இராஷ்டிரகூட மன்னர்கள் சோழப் பேரரசின் வடபகுதியைத் தங்கள் ஆளுகைக்கு உட்படுத்தியிருந்தார்கள் என்று

முன்னர் கூறினோம். எனவே கங்கர்களின் வலியை அடக்குவது இன்றியமையாதது என்று கண்ட இராசராசன் கங்கபாடியின் மீது படையெடுத்து அதைக் கைப்பற்றினான். கங்கபாடி முழுவதும் சோழர் ஆட்சியிலிணைந்தது. இதிலிருந்து சுமார் நூறாண்டுகள் வரை கங்கர்கள் சோழர்களுடைய சிற்றரசர்களாக வாழ்ந்தனர்.

நுளம்பபாடி தடிகைபாடியும் கொண்டமை

பெங்களூர், பெல்லாரி மாவட்டம், சேலம் மாவட்டத்தின் வடபகுதி, வடாற்காடு மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதி ஆகிய நிலப்பரப்பை நுளம்பர்கள் அக்காலத்தில் ஆண்டு வந்தனர். அவர்கள் கங்க அரசர்களின் சிற்றரசர்களாகத் திகழ்ந்தனர். கங்கர்களும் நுளம்பர்களும் இராஷ்டிரகூடர்களிடம் தொடர்பு கொண்டிருந்ததால் அவர்களுடைய நாட்டைக் கைப்பற்ற வேண்டியது அவசியமாயிற்று. எனவே நுளம்பபாடியும் இராசராசன் வசமாயிற்று. நுளம்பபாடியும் கங்கபாடியும் கொண்ட பொழுது தடிகை வழி என்ற தடிகைப் பாடியையும் இராசராசன் கைப்பற்றினான். இவையனைத்தும் மைசூர் ராஜ்யத்தின் பகுதிகளாம்.

குடமலை நாடு கொண்டது

தற்காலத்தில் குடகு என்றழைக்கப்படும் பகுதியே குடமலைநாடு என்ற பெயர் பூண்டிருந்தது. இப்பகுதியையும் இராஜராஜன் தனது ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்தான் வேங்கை நாடு, குடமலை நாடு, கங்க மண்டலம் முதலிய பகுதிகளைப் பிடிப்பதற்கு ஏற்பட்ட போர்களை முன்னின்று நடத்தியவன் மகாதண்டநாயகன் பஞ்சவன் மாராயன் என்பவன். இவன் இராஜராஜனுடைய அருமை மைந்தன் இராஜேந்திர சோழனே என்பது வரலாற்றாசிரியர்களுடைய கருத்து. மணிஜன் என்ற ஒருவனுக்கு க்ஷத்திரிய சிகாமணி கொங்காள்வான்' என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிக் குடமலை நாட்டுப் பகுதியை ஆள இராஜராஜன் வழி செய்தான்.

கொல்லம் கொண்டது

கொல்லம் என்பது மலைநாட்டிலுள்ள ஒரு ஊராகும். இராஜராஜன் தண்டு போய் கொல்லம் நகரையும் கைப்பற்றினான்

என்று அறிகிறோம். முடிசூடியவுடன் இராஜராஜன் காந்தளூர்ச்சாலையைக் கைப்பற்றினான் என்று கண்டோம். அப்போது விழிஞத்தின் மீதும் படையெடுத்து அதைக் கைப்பற்றினான். கொல்லத்தைக் கைப்பற்றியது முதற் படையெடுப்பின் போதல்ல. இது இரண்டாம் முறையாகப் படையெடுத்தபோது நிகழ்ந்தது என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் கருதுகிறார்கள். முதலில் தோற்ற மலைநாட்டவர்கள் இடையிலே தலை தூக்கினர். ஆதலின் இரண்டாம் முறையும் இராஜராஜன் போர் முரசு கொட்ட வேண்டியதாயிற்று என்பதை இதிலிருந்து அறியலாம்.

கலிங்கம் கைப்பற்றியது

வேங்கி மண்டலத்தைக் கைப்பற்றி அதில் சக்திவர்மனை முடிசூட்டியபோது கலிங்கத்தின் ஒரு பகுதியையும் இராஜராஜன் கைப்பற்றியிருக்க வேண்டும். வேங்கியை அப்போது ஆண்ட ஜடாசூடசோடன் கலிங்கத்தையும் கைப்பற்றியிருந்தானென்றும் இவனைத் தோற்கடித்தே வெங்கியைக் கைப்பற்றிச் சக்திவர்மனுக்குக் கொடுத்தானென்றும் முன்னர்க் கூறினோம். இதிலிருந்து கலிங்கத்தின் ஒரு பகுதியும் இராஜராஜனால் கைப்பற்றப்பட்டது என்பது தெளிவாகிறது.

ஈழமண்டலம் அடிப்படுத்தது

ஈழநாட்டை அப்போது மகிந்தன் என்பவன் ஆண்டு வந்தான். அவன் சேரனுடனும் பாண்டியனுடனும் சேர்ந்து சோழ அரசுக்குத் தொல்லை கொடுத்து வந்தான். ஆகவே இராஜராஜன் ஒரு படையை அனுப்பி ஈழத்திற்கு வடபகுதியை அடிப்படுத்தினான். சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக ஈழத்தின் தலைநகரமாகத் திகழ்ந்த அனுராதபுரம் இப்போரினால் அழிந்தது. பொலனருவா என்னும் நகரம் சோழர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்ட ஈழத்தின் தலைநகராக மாறியது. பொலனருவா 'ஜனநாத மங்கலம்' என்று பெயரிடப் பெற்றது. ஈழத்து வெற்றியைக் குறிக்க இராஜராஜன் அழகிய ஒரு கற்றளியைப் பொலனருவாவில் தோற்றுவித்தான். இராஜராஜனுடைய கல்வெட்டுக்கள் ஈழத்தில் காணப்படுகின்றன. இராஜராஜபுரம் என்னும் 'மஹாத்தி' என்ற இடத்திலும் குமரன் என்ற சோழ அதிகாரி இராஜராஜேச்சுரம் என்ற கோயிலை எழுப்பினான்.

இரட்டபாடி ஏழரையிலக்கம் எறிந்தது

சுமார் கி.பி. 972-ல் சோழ நாட்டின் மேலைப் பகுதிகளை ஆண்ட இராஷ்டரகூடர்களைத் தோற்கடித்து மேற்குச் சாளுக்கிய வம்சம் நிறுவப்பட்டது. இராஷ்டிரகூடர் வசமிருந்த பகுதிகளெல்லாம் அப்பொழுது மேலைச் சாளுக்கியர் கையிலிருந்தன. மேலைச் சாளுக்கியர்களுள் சிறந்தவனான தைலபன் என்பவன் இறந்த பிறகு சத்யாச்ரயன் என்பான் சாளுக்கிய அரியணையில் ஏறினான். இராசராசன் சத்யாச்ரயனைத் தோற்கடித்து இரட்டபாடி ஏழரை இலக்கம் என்ற பகுதியினைக் கைப்பற்றினான். இப்போரை இராஜராஜனே முன்னின்று நடத்தினான் என்று அறிகிறோம். இராஜராஜன் பரிமீதமர்ந்து தனியொருவனாக சத்யாச்ரயனுடைய வெள்ளம் போன்ற படையைத் தடுத்து நிறுத்தினான் என்றும் அவனுடைய போர்க்களிறுகள் துங்கபத்திரைக்கரையில் எதிரிகளின் வரிசைக்குள் புகுந்து நர்த்தனமாடின என்றும், சாளுக்கிய தண்டநாயகன் கேசவன் கைப்பற்றப்பட்டான் என்றும் கரந்தைச் செப்பேடுகளிலிருந்து அறிகிறோம். அவ்வெற்றிக் களத்தில் நின்று இராஜராஜன் மண்ணைக்கடக்கத்தைக் கைப்பற்ற உறுதி பூண்டான் என்றும், அவ்வுறுதியை இராஜேந்திரன் நிறைவேற்றினான் என்றும் மற்றொரு செய்யுள் குறிப்பிடுகிறது. ஹோட்டூர் என்ற இடத்தில் உள்ள சத்யாச்ரயனுடைய கல்வெட்டிலிருந்து போரின் கொடுமையை அறியலாம். அக்கல்வெட்டில் சோழ குலத்தைச் சேர்ந்த இராசராசநித்ய விநோதன் என்பவனுடைய மகன் நூர்மடிச் சோழ ராஜேந்திர வித்யாதரன் என்பவன் சுமார் தொண்ணூராயிரம் யானைகளுடன் படையெடுத்தான் என்றும், கையிலகப்பட்ட நாட்டைச் சீர்குலைத்து அடாத செயல்களைச் செய்தான் என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. இப்போரில் தந்தையுடன் இராஜேந்திரனும் சேர்ந்து போரிட்டான் என்றும் போர் மிகவும் கடுமையாக இருந்தது என்றும் அறிகிறோம். இரட்டபாடி ஏழரை இலக்கம் சோழ மண்டலத்தோடு சேர்க்கப்பட்டது. இப்போரின் முடிவில் துங்கபத்திரை ஆறு சோழப் பேரரசின் வட எல்லையாக அமைந்தது.

முந்நீர்ப் பழந்தீவு பன்னீராயிரம் வென்றது

தன்னுடைய ஆட்சியின் இறுதியில் முந்நீர்ப் பழந்தீவு பன்னீராயிரம் என்ற தீவுகளை இராசராசன் கைப்பற்றினான் என்று

அறிகிறோம். காந்தளூர்ச்சாலையில் சேரர்களுடைய படைக்கலத்தை அழித்ததிலிருந்து தன்னுடைய கப்பற்படையைச் சீரமைத்துக் கடல் கடந்த தீவுகளையும் வெல்ல வழி வகுத்தான் என்பது இதிலிருந்து புலனாகிறது.

செழியரைத் தேசுகொண்டது

இராஜராஜன் முடிசூடியவுடன் பாண்டிய நாட்டின் மீது படையெடுத்தான். அப்போது அமரபுஜங்கன் என்பவன் பாண்டி நாட்டை ஆண்டு வந்தான். சுந்தரசோழன் காலத்தில் மதுரை கைப்பற்றப் பட்டது என்று கண்டோம். ஆனால் விரைவிலேயே அமரபுஜங்கன் என்ற பாண்டியன் முடிசூட்டிக் கொண்டான். அவனுக்குச் சேர மன்னன் பாஸ்கரரவிவர்மனும், ஈழத்துப் படையும் உறுதுணையாக நின்றன. இராஜராஜன் மலைநாட்டில் காந்தளூர்ச் சாலையைக் கைப்பற்றியவுடன், பாண்டிய நாட்டின் மீது படையெடுத்து மதுரையையும் கைப்பற்றி அமரபுஜங்கனையும் தோற்கடித்தான். பாண்டி மண்டலத்துக்கு இராசராசப் பாண்டி நாடு என்ற பெயரைச் சூட்டினான்.

சோழ நாட்டைச் சுற்றியிருந்த பேரரசுகளையெல்லாம் ஒடுக்கிச் சோழப் பேரரசை நிலைநிறுத்தி, வடக்கே துங்கபத்திரையையும், கலிங்கத்தையும் எல்லையாக்கி, தெற்கே ஈழத்தை அகப்படுத்தி, கடல் கடந்த முந்நீர்ப் பழந்தீவுகளைக் கைப்பற்றி ஒரு மாபெரும் பேரரசை நிலை நிறுத்திய பெருமை இராஜராஜனுக்கே உரியது.

இராஜராஜனின் மெய்க்கீர்த்தி

திருமகள் போலப் பெருநிலச் செல்வியுந்
தனக்கே யுரிமை பூண்டமை மனக்கொளக்
காந்தளூர்ச் சாலை கலமறுத் தருளி
வேங்கை நாடுங் கங்க பாடியும்
நுளம்ப பாடியுங் குடமலை நாடுங்
கொல்லமுங் கலிங்கமும்
எண்டிசை புகழ்தர ஈழமண்டலமும்
இரட்டபாடி ஏழரை இலக்கமும்
திண்டிறல் வென்றித் தண்டாற் கொண்ட
தன்னெழில் வளரூழியுள்
எல்லா யாண்டும் தொழுதக விளங்கும்
யாண்டேய் செழியரைத் தேசுகொள்
கோராஜகேஸரிவர்மரான
ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவர்